

BEDRÁ MAJTE OPÁSANÉ A LAMPY ZAŽATÉ!

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo. Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Robte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatelný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde mol' neničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.

Bedrá majte opášané a lampy zažaté! Bud'te podobní ľudom, ktorí očakávajú svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blahoslavení sluhovia, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť. Veru, hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu a bude ich obsluhovať. A keď príde pred polnocou alebo až nad ránom a nájde ich bdieť, budú blahoslavení.

Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Aj vy bud'te pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“ Peter mu povedal: „Pane, toto podobenstvo hovoríš iba nám, alebo všetkým?“ Pán povedal: „Kto je teda verný a múdry správca, ktorého pán ustanoví nad svojou čel'ad'ou, aby jej načas dával určený pokrm? Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Veru, hovorím vám: Ustanoví ho nad všetkým, čo má. Ale keby si ten sluha v srdci povedal: „Môj pán voľajako nejde,“ a začal by biť sluhov a slúžky, jesť, piť a opíjať sa, pán toho sluhu príde v deň, keď to najmenej čaká, a v hodinu, o ktorej nevie, oddelí ho a dá mu podiel medzi nevernými. Toho sluhu, ktorý poznal vôľu svojho pána, no nepripravil sa a nesplnil jeho vôľu, veľmi zbijú. Toho, ktorý ju nepoznal a urobil niečo, za čo si zaslúži bitku, menej zbijú. Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať, a komu veľa zverili, od toho budú viac žiadať.“ (Lk 12, 32-48)

Jezuitský kňaz Walter Ciszek pôsobil v Rusku ako misionár a počas druhej svetovej vojny bol obvinený zo špionáže pre Vatikán. V komunistických väzniciach strávil spolu 23 rokov. Spoluväzni z trestaneckých pracovných gulagov sa ho pýtali, aký má zmysel nespravodlivo trpieť pre svoju vieru. Aj on si kládol podobné otázky. Na druhej strane mu bolo útechou, že aj tam, zamiešaný medzi zlodejmi a vrahmi, môže pôsobiť ako misionár. Našiel si spôsob, ako slúžiť svätú omšu, i keď v skrytosti, mohol spovedať, potešovať chorých, pomáhať zomierajúcim.

Napriek tomu, že si pôvodne svoje poslanie kňaza a misionára predstavoval inak, v prostredí, do ktorého bol postavený, cítil zodpovednosť za iných. Aj evanjelium tejto nedele hovorí o službe a zodpovednosti za zverené poslanie. Ako tomu nasvedčuje hneď prvá veta evanjeliového úryvku, je určené Ježišovým učeníkom. V čase napísania evanjelia to boli vodcovia prvotných cirkevných obcí. Oni sú v podobenstve označení ako správca „domu“, im bola zverená autorita viesť ľud počas Pánovej neprítomnosti. Petrova otázka, ktorá v úryvku takisto zaznieva, dáva tušiť Petrovo uvedomovanie si, že od neho ako prvého pastiera cirkvi sa očakáva zodpovednosť o to väčšia.

Zvolanie *bedrá majte opášané a lampy zažaté!* je výzvou k pohotovosti. Uvoľnený odev a zhasnuté svetlo bolo znamením odchodu na odpočinok, naopak prepásaný odev, ktorý nebránil v aktivite a zažaté lampy boli symbolom bdelosti. V podobenstve sa tiež spomína

úloha ustanoveného správcu *dávať načas pokrm čel'adi*. Pre starozákonného človeka bolo pokrmom poznávanie Božieho slova a aj pre novozákonný ľud má byť poznanie Krista a jeho života prostredníctvom ustanovených „správcov“ pokrmom.

Už v dobe počiatkov cirkvi boli v kresťanských komunitách nehodní nositelia úradu, o ktorých podobenstvo hovorí, že hoci poznali vôľu svojho Pána, neplnili ju. Evanjelista Lukáš popisuje potrestanie hanebného služobníka slovami *oddelí ho a dá mu podiel medzi nevernými*, doslova *rozreže ho, rozseká na kusy*, čo je obrazom prísneho trestu. Evanjelista Matúš zasa na rovnakom mieste píše, že mu bude pridelený údel medzi pokrytami. (Mt 24, 51) Nenamýšľajme si, že nás sa táto výstraha netýka, keďže my nie sme kňazmi či biskupmi. Každý človek – tým, že bol do neho vložený obraz Boha – je povolaný k správcovstvu v prostredí, kde žije.

Je zjavné, že Lukáš patril k tej skupine kresťanov, ktorá túžobne očakávala druhý Kristov príchod. Svedčí o tom aj výzva, ktorú zaraďuje hneď na začiatok úryvku: *predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu!* Možno obdivujeme solidaritu prvých kresťanov, ktorí v očakávaní Kristovho druhého príchodu predávali svoje majetky a získané peniaze vkladali do spoločnej pokladnice. Z dlhodobejšieho hľadiska sa však následkom tohto počínania mnohí ocitli v núdzi. Aj v Písme máme zmienku o tom, ako sa Pavol zbierkou, ktorú zorganizoval, snažil zmierniť následky schudobnenia jeruzalemských kresťanov. (2 Kor 8)